

«и понятно Священно-шо Писаніе!» Това на-духовенство-шо наше произволно дѣяніе ми наумѣва нѣкои соразмѣрны на-Римски-штѣ Папы другочны дѣянія, кои-шо сѣкамъ за не бесполезно да изложл шукъ.

Методій и Константинъ філософъ, послѣ Куріллъ именованный, покрьстивше Българи-штѣ, за кои-шо и превѣдохл Священно-шо Писаніе, послали ся бѣхл опъ Царя Міхаила и майка му Теодора въ Моравіа, по прошеніе Моравскаго Краля Свяшполка, кои-шо по подражаніе на-Българи-штѣ поискалъ бѣ да оведе Хрістіанска-ша вѣра и въ негова-ша си земля. Методій и Константинъ бѣхл оубо ошишли въ Моравіа, гдѣ-шо и преминувахл проповѣдуваще слово-шо Божіе на шамошны-штѣ Славяны, и крьцаваще ги во Хріста.

Между шья, шогашні-ѣшгъ Папа Римскій Адріанъ II, оуслышавъ чи двама-ша шїи Славенски апосполи пѣяхл въ церква часове-штѣ и службахл лишургіа по Славенски, оукори ги за шова, и поиска да имъ го въспреши. Но Куріллъ ся оправда, и предсшави на папа-ша шолкова добрѣ неповинность-ша и праведность-ша на-шова свое дѣло, щошо папа-ша не можи вече да ся оупрѣ, и позволи за Моравіа и Бойеміа шоржествованіе-шо